En defensa de la huelga de profesores en Catalunya [ESP/CAT]

Diferentes sindicatos han convocado desde el día 15 de marzo hasta el 17 y, posteriormente martes 29 y miércoles 30 de marzo, una huelga en contra de la gestión de la Consellería de Educación de la Generalitat de Catalunya. A dicha huelga se han sumado profesores de guarderías, escuelas e institutos, el personal laboral de los centros y trabajadores del ocio educativo, así como docentes de escuelas concertadas y de educación especial los días 15 y 16 de marzo. Más de la mitad de la dirección de los centros de infantil, primaria, secundaria y educación especial de Barcelona, Girona y de las comarcas del Maresme o del Vallès Occidental, han dado su pleno apoyo a la huelga.

La huelga el 15 de marzo ha empezado con una manifestación unitaria en Barcelona, que ha partido de Jardinets de Gràcia y que ha ido avanzando hasta Via Augusta donde se encuentra la sede de Educación. La marcha ha congregado a 22.000 personas según la Gauàrdia Urbana y la huelga ha tenido un seguimiento del 31,7% en los centros públicos y del 8,5%, en los concertados según el Deparament d'Educación. Sin embargo, según los sindicatos convocantes, la manifestación ha contado con 60.000 personas y la huelga ha tenido un seguimiento del 70% de los docentes de primaria y el 75% de secundaria. Los sindicatos que convocan son USTEC-STEs, Intersindical-CSC, CGT, UGT, CCOO, Aspepc-sps (Professors de Secundària) y USOC. Así pues, hay una unanimidad sindical ante la huelga.

Los motivos por los cuales se convoca dicha huelga son diversos. Por un lado, la Consellería que actualmente dirige Josep González i Cambray (Esquerra Republicana de Catalunya)

anunció que el próximo curso se adelantaría y empezaría el 5 de septiembre en colegios y el 7 de septiembre en institutos, imponiendo dicha decisión de forma unilateral sin tan siquiera comunicarlo a los representantes de los docentes. Los profesores también *"denuncian que no se ha dicho quién pagará los monitores que se hagan cargo de los niños por la tarde o como se resolverá que los centros tengan la plantilla del todo asignada en junio para poder preparar el curso siguiente"*. Sin embargo, esto únicamente ha sido la gota que colma el vaso. Por otro lado también rechazan que se les haya hecho llegar el nuevo currículum en enero, durante el peor momento de la gestión de la covid-19 en los centros docentes. En secundaria se impone un cambio «*profundo de transformación educativa sin tiempo para un debate pedagógico en los centros*«. Además, los profesores de bachillerato desconocen cómo se desplegará el nuevo bachillerato y qué formación lo acompañará.

Los sindicatos creen que el nuevo currículum comportará un empobrecimiento del nivel educativo ya que se reducirán en una hora muchas materias y algunas llegarán a desaparecer. De hecho, la filosofía ya estuvo a punto de ser suprimida, aunque dicha asignatura hoy no deje de ser una filosofía burguesa, ocultando, cuando no envileciendo, a la obra de Marx y Engels. Desde la Consellería se publicó una carta en la que decía que el calendario viene marcado por la LOMLOE, la ley del ministerio, «*y no es posible posponer la aplicación*» así como pidiendo a los docentes y profesores más «*implicación y trabajo diario*«. Ahí tenemos al Govern independentista no pasando de ser un gobierno autonomista más.

Otras de las reivindicaciones del profesorado es un incremento de la inversión en educación para que llegue al 6% del PIB catalán, como señala la Ley de Educación de Cataluña puesto que en la actualidad la inversión en educación no alcanza el 4%. También exigen una revisión de los recortes, una estabilización del personal interino, la dimisión del

Conseller Josep González i Cambray y cobertura legal para todo el personal debido a la sentencia del TSJC sobre el 25% de clases en castellano (el 23 de marzo hay prevista otra huelga en contra de dicha sentencia). Y es que si en algún lugar se han hecho serios recortes en educación durante la última década ese lugar ha sido Cataluña.

Desde el Partit Comunista Obrer de Catalunya (P.C.O.C.) apoyamos totalmente la huelga del profesorado catalán y nos sumamos a exigir la dimisión del hipócrita Conseller Josep González i Cambray. Sin embargo, hemos de fijar nuestra visión en el conjunto de la clase. Vemos como se suceden las luchas de diferentes sectores de la clase obrera – los jubilados, los estudiantes, los trabajadores de diversas empresas o determinados sectores, en defensa de la sanidad pública, etcétera – de manera inconexa y aislada lo que garantiza la derrota de todas y cada una de las luchas porque la clase obrera siempre perderá si sectoriza la lucha en tanto divide a la clase en su conjunto. El oportunismo conduce a la clase obrera a la sectorialización de las luchas porque es la manera que tiene para debilitar al movimiento obrero y garantizar la victoria de la burguesía, que es a quien sirven, aplicando el *divide et vinces.* Por ello, hacemos un llamamiento a unificar todas las luchas de los diferentes sectores de la clase obrera en una única lucha de clases contra el capitalismo y su Estado, responsables de todos los males que azotan a la clase obrera. Y es que la clase obrera solamente podrá zafarse de los problemas que hoy padecemos con la superación del capitalismo y la instauración total del socialismo.

¡Por una educación de la clase trabajadora y para la clase trabajadora!

¡Por la construcción del Frente Único del Pueblo!

¡Socialismo o barbarie!

Barcelona, 15 de marzo de 2022

Comitè Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya (P.C.O.C.)

En defensa de la vaga de professors a Catalunya

Diferents sindicats han convocat des del dia 15 de març fins al 17 i, posteriorment dimarts 29 i dimecres 30 de març, una vaga en contra de la gestió de la Conselleria d'Educació de la Generalitat de Catalunya. A aquesta vaga s'han sumat professors de guarderies, escoles i instituts, el personal laboral dels centres i treballadors del lleure educatiu, així com docents d'escoles concertades i d'educació especial els dies 15 i 16 de març. Més de la meitat de la direcció dels centres d'infantil, primària, secundària i educació especial de Barcelona, Girona i de les comarques del Maresme o del Vallès Occidental, han donat el seu ple suport a la vaga.

La vaga el 15 de març ha començat amb una manifestació unitària a Barcelona, que ha partit de Jardinets de Gràcia i que ha anat avançant fins a Via Augusta on es troba la seu d'Educació. La marxa ha congregat a 22.000 persones segons la Gauàrdia Urbana i la vaga ha tingut un seguiment del 31,7% en els centres públics i del 8,5% en els concertats segons el Deparament d'Educació. No obstant això, segons els sindicats convocants, la manifestació ha comptat amb 60.000 persones i la vaga ha tingut un seguiment del 70% dels docents de primària i el 75% de secundària. Els sindicats que convoquen són USTEC-STEs, Intersindical-CSC, CGT, UGT, CCOO, Aspepc-sps (Professors de Secundària) i USOC. Així doncs, hi ha una

unanimitat sindical davant la vaga.

Els motius pels quals es convoca aquesta vaga són diversos. D'una banda, la Conselleria que actualment dirigeix Josep González i Cambray (Esquerra Republicana de Catalunya) va anunciar que el proper curs s'avançaria i començaria el 5 de setembre en col·legis i el 7 de setembre en instituts, imposant aquesta decisió de manera unilateral sense comunicant-ho als representants dels docents. Els professors també *"denuncien que no s'ha dit qui pagarà els monitors que es facin càrrec de la canalla a la tarda o com es resoldrà que els centres tinguin la plantilla del tot assignada al juny per poder preparar el curs següent"*. Tanmateix, això únicament ha estat la gota que fa vessar el got. D'altra banda també rebutgen que se'ls hagi fet arribar el nou currículum al gener, durant el pitjor moment de la gestió de la covid-19 en els centres docents. En secundària s'imposa un canvi *«profund de transformació educativa sense temps per a un debat pedagògic als centres»*. A més, els professors de batxillerat desconeixen com es desplegarà el nou batxillerat i quina formació l'acompanyarà.

Els sindicats creuen que el nou currículum comportarà un empobriment del nivell educatiu ja que es reduiran en una hora moltes matèries i algunes arribaran a desaparèixer. De fet, la filosofia ja va estar a punt de ser suprimida, encara que aquesta assignatura avui no deixi de ser una filosofia burgesa, ocultant, quan no demonitzant, a l'obra de Marx i Engels. Des de la Conselleria es va publicar una carta en la qual deia que el calendari ve marcat per la LOMLOE, la llei del ministeri, *«i no és possible posposar-ne l'aplicació»* així com demanant als docents i professors més *«implicació i treball diari»*. Aquí tenim al Govern independentista no passant de ser un govern autonomista més.

Altres de les reivindicacions del professorat és un increment

de la inversió en educació perquè arribi al 6% del PIB català, com assenyala la Llei d'Educació de Catalunya ja que en l'actualitat la inversió en educació no aconsegueix el 4%. També exigeixen una revisió de les retallades, una estabilització del personal interí, la dimissió del Conseller Josep González i Cambray i cobertura legal per a tot el personal degut a la sentència del TSJC sobre el 25% de classes en castellà (el 23 de març hi ha prevista una altra vaga en contra d'aquesta sentència). I és que si en algun lloc s'han fet serioses retallades en educació durant l'última dècada aquest lloc ha estat Catalunya.

Des del Partit Comunista Obrer de Catalunya (P.C.O.C.) secundem totalment la vaga del professorat català i ens sumem a exigir la dimissió de l'hipòcrita Conseller Josep González i Cambray. No obstant això, hem de fixar la nostra visió en el conjunt de la classe. Veiem com se succeeixen les lluites de diferents sectors de la classe obrera) els jubilats, els estudiants, els treballadors de diverses empreses o determinats sectors, en defensa de la sanitat pública, etcètera) de manera inconnexa i aïllada que garanteix la derrota de totes i cadascuna de les lluites perquè la classe obrera sempre perdrà si sectoritza la lluita en tant divideix a la classe en el seu conjunt. L'oportunisme condueix a la classe obrera a la sectorialització de les lluites perquè és la manera que té per a afeblir al moviment obrer i garantir la victòria de la burgesia, que és a qui serveixen, aplicant el *divide et vinces*. Per això, fem una crida a unificar totes les lluites dels diferents sectors de la classe obrera en una única lluita de classes contra el capitalisme i el seu Estat, responsables de tots els mals que copegen a la classe obrera. I és que la classe obrera només podrà desfer-se dels problemes que avui patim amb la superació del capitalisme i la instauració total del socialisme.

Per una educació de la classe treballadora i per a la classe treballadora!

Per la construcció del Front Únic del Poble!

Socialisme o barbàrie!

Barcelona, 15 de març de 2022

Comitè Nacional del Partit Comunista Obrer de Catalunya (P.C.O.C.)